

ΠΙΣΩ ΣΕΛΙΔΑ

Στο Τρίγωνο των Βερμούδων

Δεν χάθηκε τελικά στο Τρίγωνο των Βερμούδων, το C-130 που βρέθηκε τσακισμένο σε μια βουνοπλαγιά, έπειτα από τρεις σχεδόν ημέρες «ερευνών». Προς δόξαν της κρατικής **ανικανο-ανευθυνότητας**, προς δόξαν της απέραντης ελληνικής **φαντασίας** που επινόησε τις πιο απίθανες εκδοχές (το **βραβείο** στην υποψία περί... **αυτομολήσεως** του αεροσκάφους που δημοσίευσε εφημερίδα) για την «εξαφάνισή» του.

Δεν χάθηκε λοιπόν στο Τρίγωνο των Βερμούδων το C-130. Προς το παρόν, όμως, είναι πολύ δύσκολο να πούμε το ίδιο και για την **εξωτερική** μας πολιτική, που βολοδέρνει μεταξύ μεγάλων «εθνικών επιτυχιών» και απροσδόκητων ψυχρολουσιών, στο τρίγωνο μεταξύ Ουάσιγκτον, Βρυξελλών και Κόλπου. Σ' αυτό το περιβάλλον, που ίσως και να αποδειχθεί το Τρίγωνο των Βερμούδων για την πορεία των εθνικών μας θεμάτων, που κινδυνεύουν να βρεθούν τσακισμένα σε κάποια γωνιά, χωρίς να πολυκαταλάβουμε το πώς και το γιατί... Όπως ίσως –ελπίζουμε– δεν κατάλαβαν

Του **Θ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ**

σχεδόν τίποτα κάποιοι από τους 64 νέους Έλληνες που έχασαν τη ζωή τους, κατά τον πιο τραγικό τρόπο, λίγα μίλια από το διάδρομο προσγείωσης.

Ενα τέτοιο διάδρομο **προσγείωσης** φαίνεται να αναζητεί και το σκάφος της εξωτερικής μας πολιτικής, που κάνει **δρομολόγια** στα τυφλά από Αθήνα για Ουάσιγκτον, Λονδίνο και μετά ποιος ξέρει πού... Πηγαίνει γεμάτο –ή έτσι τουλάχιστον νομίζει– και επιστρέφει άδειο με μηχανικά προβλήματα:

- Δεν είναι αλήθεια πολύ **περίεργο** το ότι ενώ ο πρόεδρος των ΗΠΑ «**εγγυήθηκε**» την ασφάλεια και την ευημερία του ελληνικού λαού, **αμέσως** μετά προχώρησε στην κατάλυση του 7:10 (που κάτι έχει να κάνει με την «ασφάλεια») και εν συνεχεία στην έκδοση **ταξιδιωτικής οδηγίας** εις βάρος της Ελλάδος (και έστω της Τουρκίας) που σχετίζεται άμεσα με την **ευημερία** μας. Για να μην προσθέσουμε και την ταυτόχρονη ανακίνηση «μειονοτικού» ζητήματος υπέρ κάποιας ανύπαρκτης σλαβομακεδονικής μειονότητας που ούτε η ίδια δεν θα ήθελε ποτέ –αν υπήρχε– να ενταχθεί στη λιμοκτονούσα «Δημοκρατία των Σκοπίων»...

- Δεν είναι περίεργο το ότι, ενώ ο κ. **Μητσοτάκης** πάει στο Λονδίνο, σε θετικό γενικώς κλίμα, (μετά την ανάληψη της θολής ακόμα... λουξεμβουργιανής πρωτοβουλίας στο Κυπριακό), συναντά την ψυχρή έως **αρνητική** στάση του κ. **Μείτσοφ** ακόμη και στο αίτημα της συζητήσεως του Κυπριακού στο πλαίσιο τις διαπεριφερειακής διασκέψεως μετά τη λήξη του πολέμου;

- Δεν είναι **περίεργο** που ενώ η κυβέρνηση **Μητσοτάκη** έσπευσε εκ των **πρώτων** να δηλώσει το παρών στην υπόθεση του Κόλπου (επικρινόμενη μάλιστα από την αντιπολίτευση ως βασιλικότερη του βασιλέως) βρίσκεται τελικά να... «ελέγχεται» μέσω Οζάλ για το ότι δεν «προσφέρει» τόσα όσα η **Τουρκία**;

Για όποιον παρατηρεί τις εξελίξεις χωρίς να θέλει να τις προσαρμόσει σώνει και καλά στο στερεότυπο μοτίβο «εθνικών επιτυχιών» (που μάταια, σαν το **γιοφύρι** της Αρτας, προσπαθεί να κτίσει η κυβέρνηση) ή στο καλούπι της εθνικής μειοδοσίας, όπως κάνει η αντιπολίτευση, είναι φανερό ότι **κάτι** δεν πάει καλά. Τουλάχιστον όσο θα περιμέναμε. Κάτι δεν πάει καλά και **γεννά** ήδη πολλά ερωτηματικά για το αν θα βγούμε κερδισμένοι ή χαμένοι από αυτή την ιστορία.

Το ακόμη πιο περίεργο είναι ότι, αν αφήσει κανείς κατά μέρος τις φιλοστανταμικές φαιδρότητες που ο κ. Α. Παπανδρέου θεωρεί ως «ανεξάρτητη» εξωτερική πολιτική και το σχετικό παραλήρημα του κ. Φλωράκη, δύσκολα μπορεί να στοιχειοθετήσει κατηγορίες κατά της κυβερνήσεως ότι δεν έκανε όσα έπρεπε να κάνει. Να υπενθυμίσουμε ότι όλη η κριτική που της ασκήθηκε αφορούσε μια κάποια **πλειοδοσία** στην υπόθεση του Κόλπου. Κι όμως αποδεικνύεται ότι ούτε και αυτή η υποτιθέμενη «πλειοδοσία» και «δουλοφροσύνη» είναι ικανή να μας εξασφαλίσει. Και θα ήταν εσκεμμένα αφελής όποιος θα υποστήριζε ότι... αν δεν μετείχαμε στα του Κόλπου, αν δεν δίναμε τις «διευκολύνσεις» που έπρεπε, θα **εκβιάζαμε** τους Συμμάχους για να μας κάνουν όλα τα **χατίρια**... Τότε είναι που θα μας έγραφαν στα **μαύρα** τα κατάστιχα.

Είναι θέμα άλλων, πολύ πιο ειδικών και αρμόδιων, να αναλύσουν το πρόβλημα, και να δουν τι δεν πάει καλά... Είναι προφανές, όμως, ότι οι διεθνείς **συσχετισμοί** έχουν αλλάξει τόσο πολύ ώστε να μας έχουν ξεπεράσει χωρίς ίσως να το καταλάβουμε. Με αποτέλεσμα να κινδυνεύουμε να βγούμε χαμένοι ακόμα και από «ευνοϊκές» συνθήκες.

Οι κίνδυνοι είναι πολύ μεγάλοι και δεν αφορούν απλά την επόμενη δεκαετία, αλλά ίσως και **εκατονταετία**. Κι αλίμονο, αυτό δεν το έχουν συνειδητοποιήσει **κυβέρνηση** και **αντιπολίτευση**, έτσι ώστε, αντί να πλειοδοτούν σε δημαγωγία, να συνεργασθούν για το καλύτερο **δυνατό** αποτέλεσμα. Αντιθέτως, οι μεν οδηγούν στα **τυφλά** το αεροσκάφος στο πολιτικό Τρίγωνο των Βερμούδων, οι δε, από το έδαφος, αντί να βοηθήσουν για τη σωστή πορεία, παρεμβάλλουν **παράσιτα** και εμπόδια, καταμεσής στη θύελλα του πολέμου.

Μακάρι να είμαστε, ως χώρα, πιο **τυχεροί** από το C-130.

ο
ψ
ο
σ
το
τό
σε
κο
στ
στ
σα

ότι
Κοι
μέρ
νον
κάθε
το Κλ
θήσου
εκουχ
μίωτο...

– Χωρ.
λο μέρος τ
και ο κ. Χρι
μοποιηθεί σ
θα γίνουν στο

Ενδοσκοπική

Σίγουρα δεν πάμε καλά. Φαίνεται ότι αμαρτίες πολλών ετών πληρώνονται τώρα μαζεμένες. Διότι είναι πολύ δύσκολο να παραδεχθώ ότι η διεθνής κοινότητα έχει αποφασίσει να εξοντώσει την Ελλάδα, βάσει σχεδίου σατανικού. Όλα δείχνουν, δυστυχώς, ότι το πράγμα είναι απλούστερο: Η χώρα είναι τόσο αδύναμη σήμερα, εποχή ραγδαίων διεθνών εξελίξεων, αλλαγών, προβλημάτων, κρίσεων και ανακατατάξεων μεγάλων μεγεθών, ώστε ελάχιστοι λαμβάνουν υπόψη τους στη διεθνή κοινότητα τα αιτήματά της, τις επιδιώξεις, τις απόψεις, τις εκτιμήσεις της. Και είναι έτσι εύκολο πολύ στους ισχυρούς να κάνουν τους «υπολογισμούς» τους χωρίς τη χώρα μας.

Ετσι, οι Σύμμαχοι και οι Εταίροι μας αντιμετωπίζουν το Κυπριακό όπως το νομίζουν εκείνοι, κατά τα δικά τους ενδιαφέροντα: η Ουάσιγκτον νιώθει να έχει την άνεση να προβάλλει, μέσω Στέιτ Ντιπάρτμεντ, «Μεκεδονικό» και «μειονοτικό» στη Θράκη, να εκδίδει «ταξιδιωτική οδηγία» που τσακίζει τον τουρισμό μας και να δηλώνει ότι δεν βλέπει να υπάρχει σχέση μεταξύ της υπόθεσης του Κουβέιτ και του Κυπριακού. Το ίδιο και οι Βρετανοί.

Αλλά και στη Λευκωσία...
μαθαί
γάλλω
στη
πρ
ε